

[Ellsabeth Arnold]

pludselig bliver anderledes end før, og hvor man kan dyrke demokratiets afstemningsregler på tværs af alle grænser. Dette enestående internationale samarbejde fortjener faktisk, at Danmark er med, og Danmark fortjener på sin side også at være med i det enestående internationale samarbejde.

Danmark og danskerne kunne ikke gå med til Maastricht-traktaten, som den forelå. Der er allerede i dag diskuteret meget om, hvilke ting i Maastricht-traktaten danskerne ikke kunne være med til; men siden er der ført forhandlinger, som har skaffet Danmark nogle særregler, som vi bør kunne sige ja til.

Der er efter Det Radikale Venstres mening tale om en ny og langsigtet EF-politik, og der er i hvert fald et enkelt punkt, jeg som radikal føler trang til at trække frem, nemlig forsvarssamarbejdet. Det Radikale Venstre var det eneste af ja-partierne, som i forbindelse med behandlingen i Folketinget sidste år udtrykte betænkelighed ved forsvarsafsnittet i Maastricht-traktaten, og derfor er vi selvfølgelig tilfredse med formuleringen i Edinburgh-afgørelsen. Vi vil fastholde, at Danmark allerede nu siger nej til det forsvarspolitiske samarbejde, og at vi fra radikal side ønsker, at vi fortsat skal gøre det, samtidig med at vi bevarer de gode ting i Maastricht-traktaten om miljø, ombudsmandsinstitutionen, arbejdsmiljø, den sociale dimension osv. osv. Der er brugt mange timer på det i dag, og jeg skal ikke gå yderligere i detaljer.

Til slut skal jeg sige, at et enkelt medlem af Det Radikale Venstres folketingsgruppe har en anden holdning til Edinburgh-afgørelsen end resten af gruppen, og vedkommende vil derfor som det eneste radikale folketingsmedlem stemme imod lovforslagene ved den endelige vedtagelse.

Lysholm Christensen (KRF):

Det danske nej til Maastricht-traktaten skabte en fornyet debat om forholdet mellem EF og borgerne. EF-landenes ministre var i stigende grad optaget af, hvordan begreber som nærhed og åbenhed kunne udmøntes i praksis, så EF-samarbejdet stadig kan fungere, samtidig med at beslutningerne træffes nær ved borgerne. På Edinburgh-topmødet fik Danmark forhandlet sig frem til et nyt aftalegrundlag bestående af Maastricht-traktaten plus Edin-

burgh-afgørelsen. Selve Traktaten blev ikke ændret, men Danmark fik sær aftaler om nogle af de punkter i Maastricht-traktaten, som var til debat i tiden op til folkeafstemningen den 2. juni.

Siden den 2. juni er situationen i Europa ændret væsentligt. Krisen i det tidligere Jugoslavien er forværret, den økonomiske krise i Europa har ført til stigende arbejdsløshed, og med den forværede økonomiske krise i USA og Europa er der risiko for, at USA vil begrænse importen fra EF-landene. Dette kræver en fælles EF-indsats.

Situationen i Jugoslavien kræver, at EF-landene i højere grad samarbejder om at løse flygtningeproblemerne så tæt på flygtningenes hjem som muligt. Kun derved kan flygtningenes problemer løses på en forsvarlig måde uden at overbelaste Vesteuropa.

Arbejdsløshedsproblemet må løses ved en fælleseuropæisk vækstfremmende politik. En samordning af EF-landenes pengepolitik er afgørende for at opnå et internationalt rentefald, øgede investeringer og faldende arbejdsløshed. Kun et handledygtigt EF kan løse dette problem. Det er vigtigt for de østeuropæiske lande og de tidligere SNG-lande, at fremtidens EF er en stabil samarbejdspartner, for kun derved kan disse lande sikres handelsaftaler og den nødvendige bistand.

Også globalt set er et solidarisk EF-samarbejde nødvendigt for at løse de problemer, der venter, og det er vigtigt, at Danmark deltager i de dele af Maastricht-traktaten, som ikke peger i retning af en europæisk union. For det første: Samarbejdet om en fælles miljøpolitik er et væsentligt skridt for at kunne håndtere de truende miljøproblemer. For det andet: Danmarks deltagelse i anden fase af Den Økonomiske og Monetære Union er en afgørende forudsætning for, at Danmark kan opretholde fastkurspolitikken, valutarisk stabilitet og en stabil eksport. For det tredje: Det er vigtigt, at arbejdstagere i alle EF-lande sikres de mest grundlæggende rettigheder, og at lønmodtagere fra de fattige EF-lande ikke konkurrerer med lønmodtagere fra de rige EF-lande på ulige vilkår. Og for det fjerde: Det er positivt, at Maastricht-traktaten indfører en udviklingspolitisk samordning mellem EF-landene.

Edinburgh-afgørelsens sær aftale er bindende for både de øvrige EF-lande og Danmark,